

Bilag 1 til sag om politisk betjening: Den juridiske ramme.

Den juridiske ramme

For at kunne udbetale en ydelse/støtte i form af naturalier etc., skal to grundbetingelser opfyldes. Efter styrelseslovens § 2 må der være tale om et kommunalt formål, og endeligt skal der være konkret hjemmel til udbetalingen/støtten i styrelseslovens § 16¹.

Med hjemmel i Styrelseslovens § 16 er endvidere udstedt en vederlagsbekendtgørelse, som nærmere regulerer kommunalbestyrelsesmedlemmernes vederlagsforhold², ligesom der er udgivet en vejledning fra ministeriet³.

Endeligt har KL udgivet et fortolkningsbidrag⁴, ligesom der i 1980 er afgivet en betænkning fra det under Indenrigsministeren nedsatte udvalg om kommunalt udvalgsstyre og magistratsstyre m.v. om kommunalpolitikeres arbejdsvilkår⁵.

Udgangspunktet: Meget kan lade sig gøre!

Med hjemmel i styrelseslovens § 16, stk. 11, 2. pkt. kan kommunalbestyrelsen beslutte at godtgøre andre udgifter, som er forbundet med kommunalbestyrelsesmedlemmernes deltagelse i de i stk. 1. nævnte møder m.v. eller beslutte at yde anden bistand i forbindelse hermed (Listen er udtømmende – og der kan ikke ydes støtte til formål, der falder uden for stk. 1). Møder m.v. omtalt i stk. 1 er

- BR-møder
- udvalgsmøder
- underudvalgsmøder
- kommunale hverv (efter valg eller konkret anmodning)
- kurser m.v. (af betydning for det kommunale hverv),
- seminarer,
- møder med revisionen,

---

¹ Pernille Christensen, Christian Schønau og Hans B. Thomsen.: ”Den kommenterede styrelseslov”, (1. udg. 2004) p. 93 (note 1 til § 16).

² Bkg. nr. 584 af 9. juli 2002 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelse af kommunale hverv.

³ Vejl. nr. 79 af 9. juli 2002 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv.

⁴ ”Vederlag, diæter og godtgørelse ved varetagelse af kommunale hverv”, KL., 3. udgave – 2003.

⁵ Bet. nr. 894/1980.

- andre aktiviteter i forbindelse med de ovenstående møder (Forberedelse, studieture, venskabsbybesøg, besigtigelser, tilsynsforretninger).

Kravet for at yde støtte med hjemmel i bestemmelsen er således konkret BR-beslutning samt medfølgende bevilling.

I de inddragede fortolkningsbidrag nævnes konkret følgende støtteformer (Listen er således IKKE udtømmende):

- sekretærhjælp
- kopiering
- telefax
- Faglitteratur
- telefon- og avisabonnementer
- kursusstøtte
- specialudstyr
- udklipsservice.
- Mødelokaler,
- Kontorfaciliteter

Begrænsninger

Lov om partistøtte⁶ sætter den ultimative begrænsning op, at det ikke er en lovlig kommunal opgave at yde tilskud til politiske aktiviteter ud over hvad der har hjemmel i partistøtteloven. Der kan således ikke ydes kommunal bistand/støtte i form af lokaler, sekretærbistand, forplejning m.v. til partipolitisk aktivitet.

Af 1980-betænkningen fremgår tillige klart, at støtten skal ydes til det enkelte medlem – ikke til det enkelte parti. I det kommunale system (til forskel fra det statslige) eksisterer partigrupperne nemlig ikke – der eksisterer alene valggrupper, som løbende kan ændres i perioden. Og ud fra ligebehandlingsmaksimen skal alle medlemmer tilbydes samme bistand. Omvendt siger betænkningen, at der må være ret vide rammer for kommunalbestyrelsens vurdering af behovet – altså vide rammer for hvilken bistand, der kan tildeles med hjemmel i § 16, stk. 11.

Hvis støtten har karakter af økonomisk tilskud kan den være skattepligtig for medlemmet – og undergivet regnskabs- og revisionspligt. Omvendt kan den skattefrit stilles til rådighed, såfremt den ydes via det sædvanlige kommunale administrative system.

---

⁶ Lbkg. Nr. 269 af 11. april 2003 om økonomisk støtte til politiske partier m.v. §§ 3-4, samt note 8 hertil i Karnovs lovsamling (1. bind, 19. udgave p. 65)

Begrænsende har ministeriet i to afgørelser underkendt kommunalbestyrelses beslutning om at benytte § 16, stk. 11, til at yde støtte. Der var tale om henholdsvis alkoholafvænnings- og forsikringspræmie til sundhedsforsikring, som ministeriet fandt savnede tilstrækkeligt nær sammenhæng med hvervenerne i stk. 1.